

ಪೊ. ಕೆ.ಬಿ. ಪ್ರಭುಪ್ರಸಾದ

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘವು
ದೇಶದ ಹತ್ತಾರುಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ
ಗಿರಿಜನರ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು
ಕೈಗೊಂಡು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತ
ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಹಿಂದಿನ ದೈಯ ಮತ್ತು
ಕಾರ್ಯಪ್ರಣಾಳಿಗಳನ್ನು ಸೋದಾಹರಣವಾಗಿ

ವಿವರಿಸಿರುವ ಲೇಖಕರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿವೇಕಾನಂದ ಪೀಠದ
ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಮೈಸೂರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದ ಭಕ್ತರಾದ
ಇವರ ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನ ಸೇವೆ

ವಿವೇಕಾನಂದರ ಅನುಷ್ಠಾನಸೂಚಿ : ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ
ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಬಳಿಬಂದು “ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ನಾನು
ನಿತ್ಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಶಾಂತಿ-ನೆಮ್ಮದಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದು ತನ್ನ ಆಸೆ ಹಾಗೂ
ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಆಗ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾರೆ:

“ಮಗು, ನೀನು ಧ್ಯಾನವೊಂದರಿಂದಲೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ
ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಡು.
ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡು. ಸಾವಿರಾರು ಅಸಹಾಯಕರು,
ಬಡವರು, ದೀನದಲಿತರು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು
ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗು. ಅವರ ಅಗತ್ಯಗಳೇನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೇವೆ
ಮಾಡು. ವೃದ್ಧರಾದ, ನಿಸ್ಸಹಾಯಕರಾದ ಅವರು ತಮ್ಮ
ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಅವರಿಗೊದಗಿದ್ದರೆ,
ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತು ದಿನಸಿ ತರಕಾರಿ ತಂದುಕೊಡು.
ಹುಷಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಔಷಧಿ
ತಂದುಕೊಡು, ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡು. ಯಾರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲವೋ
ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನಕೊಡು. ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಸಿ ವಿದ್ಯೆ
ನೀಡು. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳು. ಧೈರ್ಯ ಕೊಡು.

ಸಹಾಯ ಮಾಡು. ಇದು ಪರಮಸೇವೆ. ಆಗ ಪಡೆಯುವ
ಸಂತೋಷ, ತೃಪ್ತಿ, ಮನಶ್ಶಾಂತಿಗಳು ನಿನಗೇ ಅನುಭವವಾಗು
ತ್ತವೆ.”

ದೀನದಲಿತರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ;
ಸಾತ್ವಿಕಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಕದಡದ ಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

“ದರಿದ್ರದೇವೋ ಭವ’, ‘ಮೂರ್ಖದೇವೋ ಭವ’ ಎಂದು
ಭಾವಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ - ಅದು ಸತ್ಯವೇ ಎಂಬ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸ
ದಿಂದ ಮೊದಲು ಅವರ ಸೇವಾ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಿ”
ಎಂದೇ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ತಿಳಿಹೇಳಿದುದು. ಬಡವರ - ಅಸಹಾಯಕರ
ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕರಗಿ ಕಣ್ಣೀರುಗರೆಯುವ, ನಿರ್ದೈಕವ
ಹೃದಯ ನಮ್ಮದಾಗಬೇಕು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಹಾಗಿದ್ದರು; ಹಾಗೆ
ನಡೆದುಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ಗುರುಸೋದರರಿಗೂ ಅದೇ ಮಂತ್ರ,
ಅದೇ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟರು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘ ಅದನ್ನೇ
ತನ್ನ ಜೀವನವೃತ್ತವಾಗಿ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಗಿರಿಜನರ ಬಾಳು: ಊರು ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ
ವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಸೇವೆಯನ್ನಷ್ಟೇ
ಅಲ್ಲ, ನಗರ-ನಾಗರಿಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ,

ಗಿರಿ ಕಾನನಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು, ಭಯ-ಸಂಕೋಚಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವವರ ಕಡೆಗೂ ನಮ್ಮ ಗಮನ ಹೋಗಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ; ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ; ಅತಿವೇಗವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರಪ್ರಪಂಚದ ಅನೀತಿ-ಮೋಸ-ವಂಚನೆ-ದುರಾಸೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವುದೇನೋ ಅವರ ಪಾಲಿನ ಭಾಗ್ಯವೇ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಿಚಾರವಂತಿಕೆಯ ಲಾಭ ಮತ್ತು ಒಳಿತುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ?

ನಗರವಾಸಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಸೇವೆ ಸರಳವಾದುದು. ಆದರೆ ಗಿರಿವನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಸೇವೆ ಅಷ್ಟು ಸರಳವಲ್ಲ, ಸಂಕೀರ್ಣವಾದುದು. ನಾಗರಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ರೀತಿ-ನೀತಿಗಳನ್ನೂ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನೂ ಗಿರಿಜನ ಹಾಗೂ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸುವ ಉತ್ಸಾಹ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಆದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೈಗೂಡಿರುವ ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೂ, ಅವು ಬೆಳೆಸಿರುವ ಉದಾರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಾವು ನಾಶ ಮಾಡಿಬಿಡುವ ಅಪಾಯ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಪರಂಪರೆ: ಬೇಲೂರು ಮಠದ ಮಂದಿರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೂಲಿಗಳಾದ ಸಂತಾಲರಿಗೆ (ಗಿರಿಜನ) ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಊಟವನ್ನು ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಊಟ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷದ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಧನ್ಯಭಾವದಿಂದ, “ನಾನಿಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ ಸಂತ್ಯಪ್ತಿಸಿಡಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದೇ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದ ಯಾವ ಕಡೆಯಾಗಲಿ, ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪ ದಿಂದ ಪ್ರವಾಹಪೀಡಿತರಾಗಿಯೋ, ಬರಪೀಡಿತರಾಗಿಯೋ, ಅಗ್ನಿ ಅನಾಹುತದಿಂದಲೋ, ಕೋಮುಗಲಭೆಯಾಗಿಯೋ, ಬಡಜನರು ಒದ್ದಾಡಿ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಸೇವಾ ತಂಡಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಲು

ಧಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಇತರ ಸ್ವಯಂಸೇವಾ ಸಂಘದವರು, ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ನಿಯೋಜಿತ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಸೇವಾಕಾರ್ಯ ಈಗಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಮಿಷನ್ನಿನ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ನಾನಾ ಕಡೆಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಭಕ್ತರಂತೂ ಸರಿ, ಬೇರೆ ಕೊಡುಗೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಕೂಡ ಆಶ್ರಮದ ಸಾಧು-ಯತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ನಂಬಿಕೆ. ತಾವು ಕೊಡುವ ಸಹಾಯ, ಧನ-ವಸ್ತು, ಸಾಮಗ್ರಿ ಸಂತ್ರಸ್ತರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ತಲುಪುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ !

ಈ ವಿಶಾಲದೇಶದ ದಾನಧರ್ಮಗಳ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಾದ ಹತ್ತು ಹಲವು ಇತರೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ, ಇಂತಹ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವಾಮನೋಭಾವವೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಮಾದರಿ.

ಗಿರಿಜನರ ವ್ಯಾಪಕತೆ: ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಶೋಕನ ಶಾಸನವೊಂದರಲ್ಲಿ, “ಕಾಡುಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿನ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರ ಬಗ್ಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಅಪಾರ ಅನುಕಂಪವಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ನೆರವಿಯಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ” ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಅಶೋಕ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೩೦೦ರಷ್ಟು ಹಿಂದೆ. ಅಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕಾಡಿನ ಜನರು ನಾಡಿನ ಜನರ ಜೊತೆಗೆ ಸದ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇದು ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ಕ್ರೈಸ್ತಪಾದ್ರಿಗಳೂ ಗಿರಿಜನರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ೧೮ನೇ ಶತಕದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಿಂದ ಗಿರಿಜನರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ೧೯ನೇ ಶತಕದ ಜನಗಣತಿಯು, ಇಡೀ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಸುಮಾರು ೩ ಕೋಟಿ ಗಿರಿಜನರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವರದಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಶ, ಮಿಜೋರಾಮ್, ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್ ಮುಂತಾದ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತೀಯ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಒರಿಸ್ಸಾ, ಬಿಹಾರ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ತೆಲಂಗಾಣ, ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ, ನೀಲಗಿರಿ, ಕೊಡಗು, ಉತ್ತರ ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಕರ್ನಾಟಕಗಳ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜನರ ವಾಸ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ವಿಂಧ್ಯ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಶೇ. ೯೫ರಷ್ಟು ದೇಶೀಯ ಮತಧರ್ಮದವರಾದರೆ, ಶೇ. ೫ ರಷ್ಟು ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸಿದ ಕ್ರೈಸ್ತರು.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಸೇವಾವಿಧಾನ: ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಇಂಥ ಗಿರಿಜನರ ಸೇವೆಯ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಇವರ ಮೂಲ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು, ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸದೆ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲರಾ ಎಂದು ಕರೆ ನೀಡಿದರು. ಇದು ಬಹು ಕಷ್ಟವಾದ

ಸೂಕ್ಷ್ಮದ ಕೆಲಸ; ಸರಳವಾದುದಲ್ಲ, ಸಂಕೀರ್ಣವಾದುದು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಗಿರಿಜನರ ಆಂತರಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತೀಕರಣದ ಹುಮ್ಮಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಾಳಾಗಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾವ್ರತಿಗಳಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಯತಿಗಳು, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಉದಾರ ಚಿಂತನೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸೇವಾಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮತಾಂಧತೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಇತ್ತು. ಗಿರಿಜನರ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಧೈಯ ಎರಡು ಮುಖಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ, ಮತ್ತೊಂದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆ. ಎಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ? ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡದೆ, ಇತರ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ, ಗೌರವದಿಂದ, ಸಹನೆಯಿಂದ ನೋಡುವ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೈಹಿಕ, ಬೌದ್ಧಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮುಖಗಳು ಬೆಳಗಿ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ವಿಕಾಸವಾಗುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ. ಎಂಥ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆ? ದೇಶೀ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ ಔಷಧಿಗಳ ಬಳಕೆಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರಣದ ಜೊತೆಗೆ, ಆಧುನಿಕ ಶಸ್ತ್ರವಿಜ್ಞಾನದ ಅಳವಡಿಕೆಯ ಸಮನ್ವಯ ಇರುವ ವೈದ್ಯಸೇವೆ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ಸಾಧಿಸುವುದೇ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಉದ್ದೇಶ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಸೇವಾಕಾರ್ಯ: ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸಬಲ್ಲ ಸಂಜೀವಿನಿ ಎಂದರೆ ಅದು ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಗಿರಿಜನ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆರಂಭವಾದುದು ೧೯೨೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ. ಕೇವಲ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಘಾಲಯದ ಚಿರಾಪುಂಜಿ ಕೇಂದ್ರ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರಭಾನಂದರು (ಕೇತಕಿ ಮಹಾರಾಜ್) ಷೆಲ್ಲ್ಯಾ, ಷಿಲಾಂಗ್ ಮತ್ತು ಚಿರಾಪುಂಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. ಮನುಷ್ಯನಿರ್ಮಾಣದ ಗುರಿಯನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಶಿಕ್ಷಣಸೂತ್ರಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಮತ್ತೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅವರ ತಮ್ಮತನವನ್ನಾಗಲಿ, ಮೂಲ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಳಿಸಿಹಾಕದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರದೇಶದ 'ಖಾಸಿ' ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕೇತಕಿ ಮಹಾರಾಜರು ಗಮನಿಸಿದ್ದರು. ಕಾಡಿನ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ಜನರು, ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಆಹಾರ ವಾದ ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆಯ ಕೃಷಿಯನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು; ಕಾಯಿಲೆ ಕಸಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಾರುಬೇರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇತಕಿ ಮಹಾರಾಜರು ಹೋಮಿಯೋಪತಿ ಮತ್ತು ಸರಳ ಜೈವ ರಾಸಾಯನಿಕ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಸ್ವಾಮಿ ಚಂಡಿಕಾನಂದಜಿ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಳ್ಳೆ ಗಾಯಕರು; ಅವರು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಈ ಖಾಸಿ ಗಿರಿಜನರಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು

ನೋಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ದಿವ್ಯತ್ರಯರ ಜೀವನ ಸಂದೇಶ ಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಖಾಸಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ರಚಿಸಿ, ಗಾಯಕರಿಗೆ ಕಲಿಸಿ, ಜನಪ್ರಿಯರಾದರು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಗಿರಿಜನ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ವೇಷಭೂಷಣ, ಸಂಗೀತ-ನೃತ್ಯ, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿಮಾನ ತಳೆದರು; ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಜಾನಪದ ಗಿರಿಜನ ನೃತ್ಯವೇ ಶಾಲೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಯಿತು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅನುಕರಣೆಯಿಂದ ಗೊಂದಲಗೊಂಡು ಚಿಂತಿತರಾದ ಈ ಜನಾಂಗದ ಜನರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪುನಶ್ಚೇತನದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಯುವಕರು 'ಶುದ್ಧ ಖಾಸಿ' ಚಳುವಳಿಯನ್ನೇ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಪರಂಪರೆ ಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸರ್ವ ಧರ್ಮ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಸಮನ್ವಯ, ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ವಿವೇಕಾನಂದ ಶಾಲೆಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತ ಯುವಜನರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿ ಸಿದುವು. ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಭಾವೈಕ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಇದು ಸಹಾಯಕವಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜಯಂತ್ಯುತ್ಸವದ ದಿನ ಚಿರಾಪುಂಜಿಯ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮೆರವಣಿಗೆ ಜರುಗಿತು; ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ಯುವಜನರ ದಂಡೇ ಹೊರಟಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಧರ್ಮದವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಚಿರಾಪುಂಜಿಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯತ್ರಯರ ಚಿತ್ರಪಟಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧರ ಚಿತ್ರಪಟಗಳೂ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗಿವೆ. ಸಂಜೆಯ ಆರತಿ, ಭಜನೆಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯರೆಲ್ಲ ನೆರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಖಾಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯವೆಂದರೆ, ಕಳೆತನ ಮಾಡದಿರುವುದು. ಅಂದರೆ ಯಾರೂ ತಮ್ಮದಲ್ಲದ ಕರವಸ್ತು, ಪರ್ಸ್, ಕೊಡೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಹಣ ವನ್ನಾಗಲಿ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಎಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿರಲಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕಳೆದುಕೊಂಡವರು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅವು ಅಲ್ಲೇ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಎತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶಾಲಾಕೊಠಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಪೆನ್ಸಿಲ್, ಜಾಮಿಟ್ರಿ ಬಾಕ್ಸ್, ರಬ್ಬರ್, ನೀರಿನ ಬಾಟಲ್ - ಎಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಮಾರನೆ ದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ತಮ್ಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

೧೯೩೦ರವರೆಗೆ ಲೆನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದುವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ತುಂಬ ಬೇಡಿಕೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ತೆರೆಯುವ ಅಗತ್ಯ ತೀವ್ರವಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಷನರಿಯವರು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ತೆರೆಯುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ೧೯೩೦ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ತೆರೆಯಿತು. ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಅದಕ್ಕೆ

ಅನುಮತಿ ನೀಡಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಷನರಿಯವರು ತಾವೂ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅನುಮತಿ ಬೇಡಿದಾಗ, ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಇಲಾಖೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಪೂರ್ತಿ ತುಂಬದ ಹೊರತು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನ್ನು ತೆರೆಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ೪೫ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ದಕ್ಷಿಣ ಮೇಘಾಲಯದಲ್ಲಿ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನ್ನು ತೆರೆದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ೧೯೬೦ರ ವೇಳೆಗೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೫೦೦ ದಾಟಿತು. ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಹುಡುಗಿಯರು ಸಮ ಸಮ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಖಾಸಿ ಸಮಾಜ ಮಾತೃಪ್ರಧಾನವಾದುದು. ತಾಯಿಯೇ ಕುಟುಂಬದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥೆ. ಎಲ್ಲ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ಆಕೆಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಪುತ್ರಿಯರೇ ಇಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಯ ವಾರಸುದಾರರು. ಎಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಧೈರ್ಯ, ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ದೃಢನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದಿಟ್ಟತನ ಇರುವ ಪುರುಷರನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ಬಿಗಿಯಾದ ಆಡಳಿತ ಸಾಹುರ್ಧ್ಯ ಇರುವ ಪ್ರಮುಖ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯದ ಸಂಗತಿ. ಖಾಸಿ ಜನರು ತಾವು ಬರ್ಮಾದ ಮಹಾರಾಣಿಯ ವಂಶಸ್ಥರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಧುರ ಕಂಠ, ನೃತ್ಯ-ಲಯ, ಸಂಗೀತ ಪ್ರತಿಭೆ ಇವರಲ್ಲಿ ವಂಶಪಾಹಿಯಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇವರ ಕುಲದೈವ ನಾಗದೇವತೆ. ಇವರು ಆರಾಧಿಸುವ ನಾಗರಾಜನನ್ನು ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉಝನ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಾಗಭಕ್ತರನ್ನು ನೋಂಗ್ಲನೊ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾಗರಾಜ ಸುಪ್ರೀತನಾದರೆ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿ, ನಾಡು ಸುಭಕ್ತವಾಗಿರುವುದೆಂದು ನಂಬಿಕೆ. ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನರಬಲಿಯೂ ಹಿಂದೆ ಇತ್ತಂತೆ. ಈಗ ಅದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಈ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಂಡಿರುವವರು ಕೂಡ ಈ ನಾಗಪೂಜೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗಿರಿಜನ ಸೇವೆಯ ವ್ಯಾಪಕತೆ : ೧೯೨೨ರಿಂದ ದೇಶದ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಮೇಘಾಲಯದ ಖಾಸಿ, ಗಾರೊ, ಚಿಯಂಟಿಯಾ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿನ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಗಿರಿಜನರ ಮಧ್ಯೆ, ಕೇರಳದ ತ್ರಿಸೂರ್ ಕಾಲಡಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಮಾನಸರೋವರ ಹಾಗೂ ಒರಿಸ್ಸಾದ ಪುರಿ ಭುವನೇಶ್ವರಗಳಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಆನೇಕಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಶಿವನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಚಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಿಳಿಗಿರಿರಂಗನಬೆಟ್ಟದ ಕಾಡು ಕುರುಬ ಸೋಲಿಗರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ - ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸದ್ದುಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದೆ ಸತತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

೧೯೬೬ರಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಸಂಘದ ಗಿರಿಜನಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು, ಚೀನಾ

ಮತ್ತು ಬರ್ಮಾ ದೇಶಗಳನ್ನು ಗಡಿಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇವಾಕೇಂದ್ರವೊಂದನ್ನು ತೆರೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸಿತು. ಎಲ್ಲ ಜಾತಿ ಮತ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮಭಾವದಿಂದ ಕಾಣುವ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಆದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಹೀಗೆ ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದ ಅಲಾಂಗ್, ನರೋತ್ತಮನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ಇತಾನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಆರಂಭವಾದವು. ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದ ಗಿರಿಜನರು ಬಹಳ ಮುಗ್ಧರು; ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದವರು. ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಿಂಚಿತ್ ಜ್ಞಾನವೂ ಇರದಿದ್ದ ಇವರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಈ ಹೊಸಬೆಳಕಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡರು.

ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫೦ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಿವೆ. ಈ ಜನ ಕಷ್ಟಜೀವಿಗಳು, ನಿರ್ಭೀತರು, ಸಾಹಸಿಗರು. ಆನೆ, ಹುಲಿ, ಚಿರತೆ, ಹಾವು, ಕಾಡುಕೋಣಗಳೊಡನೆ ಶಾಂತಿಯುತವಾದ ಸಹವಾಳಿ ಇವರದು. ಮತಾಂತರದ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವವು ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಇದೇ ಮೊದಲು. ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕಾಚರಣೆಗಳಿಗೆ, ಅವರ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ದೊರೆತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ. ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕುರಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಿಷನ್ ಪ್ರಕಟಿಸತೊಡಗಿತು. ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಜ್ಞಾನ ಗಿರಿಜನರಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದ್ದ ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಈಗ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದೆ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ರಕ್ಷಣೆ : ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದ ಗಿರಿಜನರು ಈಶಾನ್ಯ ಪ್ರದೇಶದ ಇತರ ಗಿರಿಜನರಿಗಿಂತ ವೇಗ ವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿರುವುದು ಮಿಷನ್ನಿನ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಜಲ್ಲಂತ ನಿದರ್ಶನ. ಮಿಷನ್ನಿನ ಶಾಲೆಯ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಪಿಲ್ಲಾಂಗಿನ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ಆಕೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರ ಹೊಂದಿದ ಕುಟುಂಬದವಳು. ಆಕೆಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಹಪಾಠಿಗಳು, “ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊ. ನಿನ್ನದು ಬಹಳ ಹಳೆಯ ದೇಶೀಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹೆಸರು” ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸತೊಡಗಿದರು. ಆಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೂ ಜನ ಗೆಳತಿಯರು ಒಂದು ಕಡೆ, ಅವಳೊಬ್ಬಳೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳೂ ಆಕೆ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮಾತಿಗೆ ಮಣಿಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಪದವಿ ಪಡೆದು, ತನ್ನ ಕುಲದವನೇ ಆದ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ತನ್ನತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಕೊಂಡಳು.

ಅರುಣಾಚಲಿಯರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅಚಲವಾದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನವುಳ್ಳವರು. ಹಿಂದುಳಿಯುವವರೂ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಗೈಯುವವರೂ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂಧಾನುಕರಣೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲ. ಅದೇ ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ್, ಮಿಜೋರಾಮ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಂಧಾನುಕರಣೆ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತ ಅರುಣಾಚಲಿಯವರು ನಗರವಾಸಿಗಳಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದರೂ, ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ನಿನ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಈ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಗಳಿವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಾಯನ ವಾದನಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಪಾಠ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ - ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿಯಾದರೂ ಸರಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತವಾದರೂ ಸರಿ.

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಿಚಯ: ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳ ಗಿರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿತ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ನುಡಿದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಯ ಪ್ರಮಾಣವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ನಾನು ಭಾರತೀಯನು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನೂ ನನ್ನ ಸೋದರನು, ಭಾರತವೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ಭಾರತವೇ ನನ್ನ ಸ್ವರ್ಗ, ಭಾರತದ ಹಿತದಲ್ಲಿ, ಉದ್ಧಾರದಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಹಿತ" ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಗಳು ಆ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಸಲ ಈ ಶಾಲೆಯ ೯ನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಯರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರವಾಸ ಹೊರಟು ಕೊಲ್ಕತ್ತಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಂಗಾಳಿ ಹಾದಿಹೋಕರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಚೀನಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ" ಎಂದು ದೊಡ್ಡದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಗುಂಪಿನ ಕೆಲವು ಹುಡುಗಿಯರು ತಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ದನಿಯಲ್ಲಿ "ನಾವು ಚೀನೀಯರಲ್ಲ; ಭಾರತೀಯರು - ಅರುಣಾಚಲಿಯರು" ಎಂದರು. ದಾರಿಹೋಕರು ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಾಚಿ ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ಸ್ವಾಮೀಜಿ, "ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಧವಾ ಸಮಾಜದ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇಶದ ಉದ್ದಗಲಗಳಲ್ಲಿ, ವಿವಿಧ ಕಡೆ ಇರುವ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ, ತಾವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದವರೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸುತ್ತಿಕ್ಷಿತರಾಗಿರುವುದು ಅವರ ನಡೆ-ನುಡಿ-ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ೯ನೇ ತರಗತಿಯ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿಗೆ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮದುವೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹುಡುಗನೂ ಬಾಲಕ. "ಹುಡುಗಿ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಓದುವುದು ಸಾಕು. ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಬೇಕು" ಎಂದು ಹುಡುಗನ

ಮನೆಯವರು ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕಳಿಸಿದರು. ವಿಷಯ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು. ಅವರು, "ಹುಡುಗಿ ಕುಲದ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಬದ್ಧಳಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ" ಎಂಬ ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋದುದು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಪದವೀಧರೆಯಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮುಂದೆ ಡಾಕ್ಟರಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕಗೊಂಡ ಮೇಲೆಯೇ. ಹೀಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಿಕ್ಷಣಶಾಲೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಇಡೀ ಸಮಾಜ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. ಯುವಕರು ಮದ್ಯಪಾನ ಮತ್ತು ಧೂಮಪಾನಗಳು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರ ಎಂದು ಆ ಚಟಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅರಿವಿನ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಮಿಷನ್ನಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಗೌರವ : ಅರುಣಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದ ಈ ಗಿರಿಜನ ಸೇವೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸದೃಢವಾಗುತ್ತ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಗೌರವ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮಿಷನ್‌ನ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ನಿರ್ಸಾರ್ಥ ಹಾಗೂ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ ಸೇವೆ, ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆ, ಭಾವಶುದ್ಧಿ, ಶ್ರದ್ಧೆ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಮಿಷನ್ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಗೌರವ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಭಾವ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಓದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಂ.ಒ., ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಹಾಗೂ ಸಚಿವರುಗಳೂ ಆಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹಲವರು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸೇವಾವ್ರತಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲಕ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದ ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದವರು ಈಗ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ.

ಬಸ್ತರ್‌ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭಾಗ್ಯಕ್ಷೀ: ಈ ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿತರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್‌ನ ಸಾಧುಗಳು, ಛತ್ತೀಸ್‌ಗಢದ ವಿಶಾಲವಾದ ಬಸ್ತರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವಾಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಕಳೆದ ೮೦೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ 'ಮಧಿಯಾ' ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜನ ಅಬುರುಮರ್ಡ್ (ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಅಜ್ಞಾತರು) ಅಲೆಮಾರಿಗಳು. ೧೯೮೫ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಇವರ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರ್ಯವನ್ನು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್‌ಗೆ ವಹಿಸಿತು. ಈ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲನ್ನು ಮಿಷನ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಈಗ ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿದೆ. ಕಾಡಿನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಜನರ ಹಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸ. ೫೦-೬೦ ಕಿ.ಮೀ. ಕಾಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಬೇಕು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ತೆವಳುತ್ತ ಅಥವಾ ಅಂಬೆಗಾಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರರಬೇಕು. ಮೊದಮೊದಲು ಈ ಜನರು ಸೇವಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದರು. "ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಿ" ಎಂದು ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಆಗ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಲು ಆಹಾರ ಕೊಡುತ್ತ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅನಂತರವಷ್ಟೇ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಸುವ ಶಾಲೆ ತೆರೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಫಲವಾಯಿತು.

ಮಿಷನ್ನಿನವರು ಮೊದಲು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಸತಿ ಶಾಲೆ ತೆರೆದು, ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಊಟ-ಉಡುಗೆ ಒದಗಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಮಾರಾಟವನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಗಿರಿಜನರಿಂದ ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಪೊರಕೆ ಮುಂತಾದ ಅವರ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಆಯಿತು. ಆ ಮೊದಲು ಗಿರಿವಾಸಿಗಳು ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತೀರ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಮಾರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಜೇನುತುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಹೊರಗಡೆಯವರು ೧೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಮಿಷನ್ನಿನವರು ೨೮ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಪೊರಕೆಗೆ ಹೊರಗಡೆಯವರು ೧ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಮಿಷನ್ನಿನವರು ೬ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಿತು; ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಆಡತೊಡಗಿತು. ಕೆಲವರು ಸೈಕಲ್ ಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ಮೈಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸ ತೊಡಗಿದರು. 'ಇವರಿಗೆ ಬೆತ್ತಲೆ ಇರುವುದೇ ಇಷ್ಟ ಮತ್ತು ರೂಢಿ' ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆ ಹೋಯಿತು. ಬಡತನ ಹಾಗೂ ಬಟ್ಟೆ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

ಗಿರಿಜನರ ಅನಕ್ಷರತೆ, ಅಜ್ಞಾನಗಳಿಂದಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಪೊಲೀಸರು ಅವರನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಬೆದರಿಸಿ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ಈ ಜನರು ಮೊದಮೊದಲು ಇಂಥ ಪೀಡಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ದೂರ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು.

'ಇವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವಾವ್ರತಿಗಳು, ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲ' ಎಂದು ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ನೀಡತೊಡಗಿದರು. ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರು, ಮಿಷನ್ನಿನ ಸೇವಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಕ್ಸಲೀಯರನ್ನೂ ತಡೆದರು.

ಹೀಗೆ ಕಾನನಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತರಾಗಿ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಅನಾ ರೋಗ್ಯಗಳಿಂದ ಪಾಡುಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಿರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಕನಸನ್ನು ನನಸು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಮೇಲ್ವಿಂಚಿ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಇತರ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ತಪಸ್ಸು ಮುಂತಾದ ಇತರ ಶ್ರಮದಾಯಕ ಯೋಗಗಳು ಈಗ ಕಾರ್ಯವೇಸಗವು. ಈ ಯುಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಕೊಡುವುದು, ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು. 'ದಾನ'ವೆಂದರೆ ಏನು? ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೊಡುಗೆಯೆಂದರೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಳಗಿನದು ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದು, ಆಮೇಲಿನದು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆ, ಕಡೆಯದು ಅನ್ನ ಮತ್ತು ನೀರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಯಾವನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆಯೋ, ಅವನು ಜೀವಿಯನ್ನು ನೂರಾರು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವುದರಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

— ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

SUR AGENCIES

No. 2, III Corss, Kalasipalyam New Extension, Bangalore - 560 002

Ph: 080-41247693. E-mail: svragri@gmail.com / svrplast@gmail.com

Distributors in Karnataka for

* ASPEE Agricultural Sprayers

* Farm Mechanisation Equipments

* Brush Cutters * Rotary Tillers

* Single Piston, Double Piston & Three Piston Power Sprayers, *Gator Rocking Sprayers *Hitech Sprayers

*Backpack Sprayers *Napsak Sprayers

* Aspee Bolo Sprayers

* DSM Plastic Granules
(Industrial Input)

